

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion, Sive Manuale Confessariorum Et Poenitentium

Azpilcueta, Martín de

Antverpiæ, 1625

Dvo Epigrammata Illorum Dvorum Insignium Virorum, Quos Regia Maiestas
ex Gallia Conymbricam magnis honorarijs duxit, primis Auctoris operibus
ante triginta annos Conymbricæ adiecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41661

DVO
EPIGRAMMATA
ILLORVM DVORVM
INSIGNIVM VIRORVM,

Quos Regia Maiestas ex Gallia Conymbricam magnis honorarijs duxit, primis Auctoris operibus ante triginta annos Conymbricæ adiecta.

Alterum illius eruditissimi, qui tunc insignis collegij bonarum artium Conymbricensis professor erat primarius.

DVO
AD AVCTOREM.

Macte animi, venerande senex, qui pectore
sancto
Abdita secreti referas penetralia iuris:
Et veras recludis opes, vitijque rebellis

Sape renascentem refecas rationibus herbam.
Non tu Dictæo mendacia callidus anro,
Auctoremque Iouem fingis, luco ve Capeno
Aua nocturna simulas commercia nymphae,
Nec tripodas Phœbi mentita oracula fundis:
sed liquida veri puris de fontibus vnda
pectora nostra rigas: moresque in prava fluentes
Corrigis, et iustis legum compecis habenis.
Spes nimias, animosque feros moderamine stectis.
Pontifices tu per sacros, dominosque potentes
Ausonia, Regesque doces discrimine certo
Nosse modum iuris: flexuque obliqua doloso

O si poëta, qui ista
edidit,
hæc ex animo ser-
uasset,
quam fu-
isset fœ-
lix, qui
nunc est
miserri-
mus.

*Exigis ad Canones interpret commodus equos.
Ergo velut dubiis Phæbea oracula rebus,
Aut Libycas sortes, aut Dodonæa petebant
Templa inopes veri, trepidoque instante tumultu:
Sic cum perplexis mentes ambagibus error
Implicat, & iuris sinuoso tramite fallit
Semita: tu dubios regis, errantesque reducis,
Confirmas trepidos, reuocasque in cæca ruentes:
Et mala ne serpent rabiosa semina litis,
Ante caues: & iustitiæ præceptor inermis
Aurea compõsitis instauras secula bellis.*

ALTERVM

IACOBI TEVII I. C.
ELOQVENTISSIMI,
AD EVNDEM.

Mens, lingua, ingenium, natura & dona parentis
Sint licet, artificis munere cuncta nitent.
Pura quidem, & minimis mens candida sordibus vt sit
Natura, arte eadem purior esse potest.
Lingua itidem sonitum præbet natura suauem,
suauior vt fiat, postulat artis opem.
Quis neget ingenium nostra magis arte iuuari,
vt solet assiduo vomere cultus ager?
Hæc data diuino tria sunt tibi munere dona,
Mens pia, & ingenij lumen, & oris opes.
Purius illa tamen studijs exculta nitescunt,
Et rude si quid erat, sedulus arte dolas.
Sidera ceu claro debent sua lumina Phæbo,
Sic sua virtutum lumina terra tibi.
sermo fluit facilis, sapienti è pectore manans
In sene doctiloquo Nestore qualis erat.

Testis erat ling
At quale in
Addemus l
Belgæ, I. V. D
labum, quod
fini insertum

Auctoris t
Doctrina, &
Toto notus
Doctor glori
Gentis: Quin
Qualem secu
Nec præsent
Sed ne sing
Scripto quoc
olim quod
Librum per
Est exacti
Deprendes
Numen fal
suauem ne

Testis erat lingua, & mentis latissimus orbis:
At quale ingenium sit tibi, scripta docent.

Addemus his etiam Simonis Magni Ramloræi
Belgæ, I. V. D. ad Christianum lectorem endecasyl-
labum, quod primæ huius operis Latinæ editionis
fini insertum fuerat.

Auctoris tibi, Christiane lector,
Doctrina, & pietas stupenda nota est:
Toto notus in orbe nam Nauarrus,
Doctor gloria magna Christiana
Gentis: Quin etiam monarcha iuris,
Qualem secula prisca non tulere,
Nec presentia, nec ferent futura.
Sed ne singula persequi laborem,
Scripto quod memoro politiore,
Olim quod dabo voce sed soluta
Librum perlege, ponderaque, quo nil
Est exactius, eruditiusque.
Deprendes (siquidem nequit supremum
Numen fallier) arborem probatam
Suauem non nisi ferre posse frugem.